

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Typ posudku: posudek oponentky práce

Autorka práce: Petra Bártová

Název práce: „Role státu ve vztahu k soukromým kolektivním zařízením péče o děti“

Autorka posudku: Mgr. Eva Hejzlarová, Ph.D.

Bakalářská práce Petry Bártové zpracovává téma soukromých mateřských škol, zejména ve vztahu k podmínkám, které jejich fungování vytváří stát. Cílem práce bylo identifikovat podmínky, za kterých jsou soukromé mateřské školky zřizovány a provozovány, a následně hlavní problémy, se kterými se potkávají zřizovatelé soukromých mateřských školek. Konečně chtěla autorka zjistit také stanoviska odborníků z různých oblastí na legislativu a na názory a připomínky zřizovatelů. Práce splňuje podmínky kladené na akademický text a přináší řadu zajímavých a nových informací relevantních oboru veřejná a sociální politika.

Cíle práce byly formulovány dobře, stejně tak i výzkumné otázky a metodologická část.

Teoretická východiska mají kapitoly 4.1 a 4.2 pojmenované stejně, což působí jistý zmatek, pomineme-li ale tuto chybu, jsou strukturována logicky. Otazník bych dala jen nad část věnovanou selhání trhu – možná by stačilo rozpracovat kapitolu týkající se selhání státu, jehož jsou soukromé MŠ dokladem. Autorka by se tak vyhnula schizofrenní pasti, do které jí využití obou perspektiv vede (autorka např. píše, že „(a)čkoliv má trh schopnost rychlé adaptace na nastalou situaci, jeho schopnost predikovat je nízká. Existuje nástroj mnohem efektivnější se schopností předvídat a tedy i předcházet situacím, jako nedostatek míst ve školkách. Tímto nástrojem je stát a jeho orgány.“ s. 9. Pokud je toto pravda, proč chybějí místa ve školkách?)

Kapitola 5 je věnovaná vývoji soukromých mateřských škol v ČR, kapitola 6 pak tematizuje současný stav péče o předškolní děti. Obě kapitoly jsou zpracovány dobře, jako čtenářka bych ocenila větší syntézu – např. graf integrující vývoj počtu dětí ve věku 3 roky, vývoj počtu míst v MŠ a vývoj počtu soukromých MŠ.

Kapitole 7 „Soukromé mateřské školy v ČR“ by slušelo jednak vysvětlení, proč je strukturovaná tak, jak je (vyšla tato témata z analýzy prováděné autorkou nebo jde o o ony „hlavní problémy“?), jednak o něco detailnější strukturace, např. formou představení legislativního rámce té které problémové oblasti a pak jeho reflexe ředitelkami a expertkami. Pro čtenáře by to působilo přehledněji. Kapitola obsahuje velmi zajímavé informace, některé z nich jsou kupodivu řečeny takřka mimochodem (např. „Ze strany odborníků na hygienu je komunikace s úřady udělujícími dotaci nulová, tudíž je možné, aby školka s výstrahou od hygieny dotaci dostala.“, s 26).

Kapitola 8 „Příklad dobré praxe“ popisuje situaci vztahu státu k soukromým školám v Německu. Přestože je text zajímavý, nevyplývá z něj bohužel, v čem by se jím ČR měla inspirovat (jednomu konkrétnímu nápadu se autorka věnuje v závěru /„dotace pro rodiče“/, ovšem vzhledem k tomu, že rodičovská strana nebyla předmětem analýzy, je otázkou, proč právě toto by mělo český systém zásadně zlepšit).

Závěr práce shrnuje poznatky, ke kterým autorka dospěla, ovšem dále je nerozpracovává, což je škoda. Jedním z adeptů by byl např. motiv konkurenčního boje mezi školkami a udáními na hygienu, které je také jednou z účinných, byť pravděpodobně nezamýšlených, forem regulace. Dalším by mohl být návrh pro MŠMT na sjednocení výkladu legislativního rámce a školení pracovníků hygienických stanic či navázání spolupráce mezi hygienou a poskytovatelem dotace.

Úroveň práce negativně ovlivňují časté interpunkční chyby (neoddělování vedlejších vět), překlepy (např. jakých výsledků ve vzdělávání dosáhli“ (s. 11) nebo název Grafu 1 „Počet školek vlastněných soukromou osobou“) či věty bez odpovídající stavby („V období tzv. Husákových dětí, kdy počet školek stoupal, ovšem

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut sociologických studií
Katedra veřejné sociální politiky

pouze mezi lety 1980-1985.“, s. 12).

Z výše uvedených důvodů **doporučuji bakalářskou práci Petry Bártové k obhajobě a navrhuji hodnocení „výborně“ až „chvalitebně“.**

V Praze dne 6. června 2013

Mgr. Eva M. Hejzlová, Ph.D.